

[Jytte Andersen]

hvor dette forslag er fremsat, den 9. marts i år, hvor man giver tilslutning til nogle stramninger på området, og den 7. april i år. Jeg kan ikke lade være med at komme på den tanke, at det måske har en større sammenhæng med datoen den 11. april 1983 – datoen for repræsentantskabsmødet.

Når det er sagt, vil jeg godt sige, at jeg synes, linjen og tankegangen i forslaget er god. Jeg mangler nogle præciseringer af nogle rettigheder, jeg mangler nogle præciseringer af økonomien i forslaget, men jeg vil dog godt fremhæve nogle af de elementer, som jeg synes er gode i forslaget. Det er, at der tilkendes gives, at dette her drejer sig om en opprioritering af undervisning for de korttidsuddannede, at der opereres med en uddannelsesfond, at der lægges vægt på en styrkelse af forsøgs- og udviklingsarbejde og endelig, at der er en positiv holdning til den reelle kompetence – ikke fremfor den formelle, men alligevel med en større vægt på den reelle kompetence, også en reel faglig kompetence på det pædagogiske område. Jeg synes, det er godt, at de radikale har fået det med. Jeg håber på, at vi kan få et positivt udvalgsarbejde om disse spørgsmål, og vil godt annoncere, at vi i uge 16 fra den socialdemokratiske gruppe fremlægger et forslag om en opprioritering af voksenundervisning med et indhold, som efter vores opfattelse giver de præcise rammer for, hvad denne reform skal rette sig imod, nemlig en ret til frihed, en ret til løngodtgørelse, en ret til at vende tilbage til sit arbejde igen og endelig en ret til selv at vælge, hvilket uddannelses-tilbud man vil bruge sin betalte frihed til.

Som sagt er der nogle elementer, hvor vi kan mødes, og det synes jeg så vi skal gøre. Jeg synes, vi skal gøre meget for at samle kræfterne om at fjerne de barrierer, der er i forhold til de korttidsuddannede. Ministeren har i det svar, han har givet til mig på et spørgsmål her for nylig, sagt, at han godt vil stille sig åben over for en fordomsfri drøftelse af at få fjernet både de arbejdsmæssige og de økonomiske barrierer for de korttidsuddannede. Det vil jeg godt forsøge at fastholde ministeren på.

Der var lidt nervøsitet hos ministeren med hensyn til de erhvervsrettede kurser i punkt 4. Det er rent faktisk sådan, at de erhvervsrettede voksenuddannelser i dag har omkring 1,5 mia kr. i økonomiske ressourcer. Det er

ganske meget mere, end voksenundervisningen og folkeoplysningen har, så jeg synes ikke, der er nogen som helst anledning til bekymring for de erhvervsrettede voksenuddannelser. Det er jo overvejende de i forvejen bedst uddannede, der får mest ud af de erhvervsrettede voksenuddannelser. Det har vi dokumentation for fra forskellige sider, så det synes jeg ikke der er nogen grund til at komme ind på. Men jeg vil sige til ministeren, at bekymring synes jeg ikke der er nogen grund til at udtrykke.

Karen Højte Jensen (KF):

Voksenundervisning og folkeoplysning bør prioriteres så højt, at alle voksne får reelle muligheder for at dygtiggøre sig i og udvikle sig inden for faglige og almene emner, og så hver enkelt får de udviklingsmuligheder, han eller hun er interesseret i.

Det er vigtigt, at uddannelsessystemet tilrettelægges ud fra et individ- og frihedsorienteret synspunkt, således at det enkelte menneske selv kan vælge, på hvilken måde og i hvilket omfang det vil dygtiggøre sig selv.

Uddannelses tilbuddene må have kvalitet og bredde og må præges af en sådan mangfoldighed, at de tilgodeser befolkningens brede behov. Dertil kommer, at tilbuddene må udnyttes frivilligt og på et lokalt og personligt ansvar.

Det er naturligvis vigtigt, at undervisningssituationen tilpasses de særlige behov af faglig, pædagogisk og social art, som de voksne har i forhold til personer, der er inde i grundlæggende uddannelsesforløb.

Jeg betragter disse synspunkter som værende i nær overensstemmelse med de overordnede synspunkter, der ligger til grund for de radikales 10 punkts program for voksenundervisning og folkeoplysning, og jeg betragter det som positivt, at vi får en debat om dette vigtige emne.

Det er væsentligt, at der inden for voksenundervisning og folkeoplysning i dag er mange almene tilbud, der tidsmæssigt, økonomisk, geografisk og indholdsmæssigt kan tilgodeses så at sige ethvert behov. Således rummer fritidsundervisningen i høj grad almene kurser, der tager udgangspunkt i mennesker og samfundsmæssige forhold.

Det foreliggende forslag er på mange måder upræcist og vagt formuleret. Det kan væ-